

har været enigt i at foreslaae den omhandlede Nedsættelse, har ogsaa jeg min Deel i dette Forslag, og det skulde glæde mig, om den Udtalelse, jeg nu vil gjøre, maaskee kunde have den Indflydelse paa den høitærede Minister, at han idetmindste vilde sætte den mod de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Manders Amts 1ste Valgfreds (A. Hage). Tør jeg end ikke haabe, at min modsatte Anskuelse vil fuldstændigt overbevise den høitærede Minister, saa tør jeg dog troe og haabe, at den vil stille ham noget anderledes ligeoverfor Udvalgets Forslag, end han nu staaer. Jeg stiller mig ikke anderledes til dette Forslag, efterat de sidste ulykkelige Aar ere overgaaede Danmark, end jeg vilde have gjort til alle Tider; jeg vilde til enhver Tid have foreslaaet en saadan Nedsættelse; og jeg skulde ogsaa have gjort det med Hensyn til Stockholmer Udstillingen, hvis ikke særegne Grunde havde forekommet mig at tale derimod. Det forekommer mig nemlig, at de to Poster ikke paa nogen Maade kunne sammenlignes, og jeg støtter denne Udtalelse, ikke derpaa, at de Oplysninger, der af den høitærede Minister ere meddeelte Udvalget, ikke skulde være eensbetydende for det eller lige paalidelige, men derpaa, at Stockholmer Udstillingen forestaaer om saa kort Tid, at der ikke ret vel kunde være Tale om ganske at overlade det til Private at tage de fornødne Skridt, for at vor Handel og Industri kunne blive repræsenterede. Jeg mener, at det er de Industrielles Pligt selv meget væsentligt at bidrage til, hvad der i saadan Anledning overhovedet skal skee, idet jeg troer, at de selv have den største Gavn deraf. Ganske vist har Landet i sin Heelhed ogsaa stor Gavn af, at Handel og Industri fremmes; men jeg troer, at de Handlende og Industribivende skulle vænnes til —, hvad jeg ogsaa haaber, vi snart skulle komme til, — i alle vigtige Sager, at Staten ikke træder besyttende til. Staten skal kun række en besyttende Haand, naar der er Trang til og Nødvendighed for, at en vis Industri bestaaer, uden at denne kan staae paa egne Been; men jeg mener rigtignok, at de Handlende og Industribivende skulle staae paa egne Been, og at de, som ikke kunne det, maage være fæn ringe, forsvindende

Deel. Dem kan Staten da i visse Forhold hjælpe, naar den beriggennem hjælper det Hele, og ikke den Enkelte. Men ligesom Handel og Industri kunne forlange, at Staten skal kaste alle de hæmmende Baand bort, der muligt have gavnnet hyerst Ja, men generet de Fleste ligesaavel kan Staten igjen forlange, at saadanne Foretagender, hvori Handelen og Industrien have den nærmeste Interesse, skulle staae uden dens umiddelbare Hjælp, og jeg tillader mig derfor paa det Indstændigste at anbefale det høitærede Thing at stemme for den foreslaaede Nedsættelse. Jeg har den Tro til Handelsstanden og de Industribivende, at naar de see, at Staten, af Hensyn til, at der er Enkelte, som ikke vilde kunne yde Bidrag, vil bidrage Betydeligt, og bidrage, hvad der er naturligt for den, saasom at den lader sig repræsenterede ved Dommere, Lønner Commissairer ved Udstillingen, bekoster de nødvendige Decorationer i den danske Afdeling og hjælper ved Udsendelse af Skibe, ogsaa vilde bidrage, hvad der mangler i den fornødne Sum. Saa nødtigt jeg vil see os borte fra Pariserudstillingen, og saa vist, som jeg troer, at vi bør være der, saa vil jeg dog sige, at Handelsstanden og de Industrielle ikke fortjene at være repræsenterede der, naar de ikke, naar Staten vil bidrage det Halve af Omkostningerne dertil, vilde bidrage Resten. Jeg er overbevist om, at vi vilde møde paa Industriudstillingen og møde meget anstændigt, og at de 12,000 Rd. vilde blive modtagne af Handelsstanden og de Industribivende med Tak som et meget væsentligt Bidrag.

B. Nec: Den ærede sidste Taler omtalte de forskjellige Maader, hvorpaa man betragter de finansielle Forhold, og det forekommer mig da, at han ogsaa er tilbøielig til at betragte de finansielle Forhold med et noget for fordeelagtigt Blik, og at han anseer Tilstanden for noget lysere, end den i Virkeligheden er. Der er imidlertid Noget, der opfordrer os til at spare i Gjærningen, hvor der kan spares. — Den ærede Taler meente, at vor Handel og Industri ikke bør besyttes ved saadanne kunstige Forholdsregler, og at, naar de selv kunne præstere noget Ordentligt, maage